

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۲۷ سپتمبر ۲۰۱۸

سویدن برای تشکیل دولت با بن بست سیاسی مواجه است!

انتخابات پارلمانی سویدن در روز نهم سپتمبر برگزار شده بود از آن تاریخ تاکنون مذاکرات بین احزاب برای تشکیل دولت در جریان بود و هم روشن بود که در این انتخابات حزب نژادپرست و خارجی ستیز حزب «دموکرات‌های سویدن» پیروز شد و به سومین حزب بزرگ پارلمان سویدن ارتقا یافت. در چنین روندی، این حزب به یک موقعیت حساس و گرهی و ممتاز راه یافت که می‌تواند در رای‌دهی نمایندگان پارلمان تأثیر به‌سزائی بگذارد.

امروز سه‌شنبه بیست و پنجم سپتمبر ۲۰۱۸، ساعت ۹:۳۰ در پارلمان (ریکسداگ) در مورد ادامه حضور استفان لوون به‌عنوان نخست وزیر رای‌گیری صورت گرفت. پیش از این رای‌گیری، گمان این‌که او از پست نخست وزیری کنار زده شود مطرح بود. ائتلاف احزاب بورژوائی با حمایت حزب دموکرات‌های سویدن موفق شدند طی رای‌دهی در پارلمان نخست وزیر سوسیال دموکرات را کنار بزنند.

اما استقفا لوفون پس از برکناری از نخست وزیری که با اکثریت ۲۰۱۴ رای در برابر ۱۴۲ رای در پارلمان صورت گرفت اعلام داشت که وی همچنان خواهان رهبری سویدن به عنوان نخست وزیر است. لوفون تا تشکیل دولت آینده، به عنوان نخست وزیر در پست خود باقی خواهد ماند اما بر اساس قانون، وی در این مدت هیچ تصمیم مهم اتخاذ نخواهد نکرد.

در مجموع الیانس (بلوک بورژوازی) با حمایت حزب دموکرات‌های سویدن، نخست وزیری لوفون را کنار زدند که رهبری بلوک سیاسی سبز و سرخ را بر عهده دارد و دارای بیشترین آرا در انتخابات بوده است. اندکی پیش از این که استقفا لوفون، رهبر حزب سوسیال دموکرات، با رای پارلمان از نخست وزیری برکنار شد، «جیمی اوکه سون»، رهبر حزب دموکرات‌های سویدن، اعلام داشت که در حال حاضر وی آلیانس را به عنوان گزینه برای تشکیل دولت آینده سویدن نمی‌شناسد.

جیمی اوکه سون، تاکید کرد که به نظر او بهترین آلترناتیو دولتی به نخست وزیری رهبر حزب مودرات است و حزب وی به چنین دولتی رای خواهد داد اما در صورتی که چیزی در برابر حمایت خود به دست آورد.

جیمی اوکه سون، ادامه داد که وی نمی‌تواند بیان بیورکلوند، رهبر حزب لیبرال و آنی لوو رهبر حزب سنتز را به عنوان وزیر بپذیرد و به این دلیل، آلیانس به عنوان یک ائتلاف نمی‌تواند دولت مورد قبول حزب دموکرات‌های سویدن باشد. جیمی اوکه سون، تاکید کرد که وی از طریق رئیس پارلمان که همین امروز یا فردا کار خود را برای تشکیل دولت آینده آغاز خواهد کرد، پیام‌های خود را به کسانی که خواستار تشکیل دولت آینده سویدن هستند خواهد رساند.

استقفا لوفون که اکنون رئیس دولت سویدن به عنوان یک دولت موقت برای اداره امور جاری کشور است، ادامه داد که وی در دیدار با رئیس مجلس آمدگی خود را برای تشکیل دولت آینده سویدن به وی اطلاع خواهد داد.

استقفا لوفون، تاکید کرد که اصرار ائتلاف بورژوائی بر این که این ائتلاف دولت آینده سویدن را تشکیل خواهد داد در تضاد با وعده آن‌ها مبنی بر عدم همکاری با حزب دموکرات‌های سویدن است. او گفت اکنون نگاه‌ها متوجه این وعده چهار حزب بورژوائی است که به مردم سویدن قول داده‌اند هرگز پشتیبانی حزب دموکرات‌های سویدن را نپذیرند اما اگر آن‌ها که اعضای بلوک کوچکتر سیاسی سویدن هستند بخواهند دولت سویدن را تشکیل دهند، وابستگی کامل به حمایت فعال حزب دموکرات‌های سویدن در تمام رای‌گیری‌های پارلمان در مواردی خواهند داشت که حزب سوسیال دموکرات، حزب محیط زیست و حزب چپ مواضع یکسان دارند.

استقفا لوفون، توضیح داد که احزاب بلوک سرخ و سبز هرگز پشتیبان دولت متشکل از احزاب آلیانس نخواهند بود و به این ترتیب، تشکیل و ادامه کار چنین دولتی بدون پشتیبانی حزب دموکرات‌های سویدن که البته خواستار سهمی در سیاست این دولت خواهد بود، امکان نخواهد داشت.

استقفا لوفون باری دیگر تاکید کرد که وی خواستار توقف سیاست مبتنی بر بلوک‌بندی سیاسی است و به تلاش خود در این زمینه ادامه خواهد داد.

ساعتی قبل‌تر نیز «اندریاس نورلین» کاندید حزب مودرات با ۲۰۳ رای موافق به عنوان رئیس پارلمان برای یک دوره چهار ساله انتخاب شد. در مقابل اوسا لینداستم از حزب سوسیال دموکرات ۱۴۵ رای موافق به دست آورده است.

اوسا لینداستم از حزب سوسیال دموکرات، بدون رقابت با نامزدی دیگر، به عنوان نایب رئیس اول پارلمان انتخاب شد. ساعت دو پس از ظهر امروز رای‌گیری در مورد نایب رئیس دوم که از سوی احزاب دموکرات‌های سویدن و حزب چپ معرفی شده‌اند ادامه خواهد یافت.

اندریاس نورلین، رئیس پارلمان در نشست خبری که پس از اعلام نتایج رای‌دهی برگزار شد، تلاش کرد تا روی همکاری میان بلوک‌ها و احزاب سیاسی تاکید کند و از جهت‌گیری مستقیم خودداری کرد.

حزب چپ لوئا یوهانسون فورناروی را و حزب دموکرات‌های سویدن بیورن سودر را به‌عنوان نایب رئیس دوم معرفی کرده‌اند. حزب سوسیال دموکرات گفته است که بر علیه نامزد حزب دموکرات سویدن رای خواهند داد.

قرار است فردا ساعت ۹:۳۰ رای‌گیری در مورد نخست وزیر استقفا لوفون راه‌اندازی شود.

سرانجام برای پست نایب رئیس دوم، بیش‌ترین آرا را از آن خود کرد و به‌عنوان نایب رئیس دوم پارلمان انتخاب شد. اکنون بیورن سودر نامزد حزب دموکرات‌های سویدن قرار است کاندید پست نایب رئیس سوم شود. پیش از این حزب مرکز نیز شش‌تین لوندگرین را به‌عنوان نایب رئیس سوم پارلمان نامزد کرده است.

احزاب ائتلاف بورژوائی، حزب مودرات، حزب لیبرال، حزب مرکز و حزب دموکرات مسیحی با حزب سوسیال دموکرات هم‌نظر هستند که پست‌های مهم پارلمانی را به‌حزب دموکرات سویدن واگذار نکنند. پارلمان دارای پانزده کمیسیون یا کمیته‌های کاری است، ائتلاف احزاب بورژوائی و حزب سوسیال دموکرات توافق کرده‌اند که مانع ورود نمایندگان حزب دموکرات‌های سویدن به‌پست‌های ریاست کمیسیون‌های پارلمان شوند.

مقام‌های انتخاباتی سویدن به‌طور رسمی، تأیید کرده بودند که حزب حاکم سوسیال دموکرات این کشور، پیروز قطعی انتخابات سراسری هجدهم شهریور - نهم سپتمبر است.

این پیروزی در حالی کسب شده است که حزب نژادپرست موسوم به «حزب دموکرات‌های سویدن» به‌جایگاه بالائی در این کشور دست یافته است.

حزب سوسیال دموکرات به‌رهبری «استقفا لوفون» نخست وزیر این کشور، ۲۸ و ۳ دهم درصد آرا را از آن خود کرده و این در حالی است که حزب راست میانه موسوم به «مدرات‌ها» ۱۹ و ۸ دهم درصد و دموکرات‌های سویدن ۱۷ و ۵ دهم درصد از آرا را به‌دست آوردند.

در این انتخابات، نه بلوک متمایل به چپ‌ها به‌رهبری سوسیال دموکرات‌ها و نه بلوک راست میانه به‌رهبری مدرات‌ها نتوانستند اکثریت آرا لازم در پارلمان ۳۴۹ نفری این کشور را تصاحب کنند.

کمیسیون انتخابات سویدن اعلام کرد که پس از شمارش اکثریت آرا در انتخابات سراسری مشخص شد که ائتلاف حاکم سرخ- سبز توانسته است ۴۰/۶ درصد از آرا را کسب کند و ائتلاف مخالف هم موفق شد که ۴۰/۳ درصد رای کسب کند. نتیجه به‌دست آمده حاکی از این است که ائتلاف نخست‌وزیر سویدن ۱۴۴ کرسی از پارلمان را در اختیار خواهد داشت و ائتلاف راست میانه هم از ۳۴۹ کرسی پارلمان، ۱۴۲ کرسی را به‌خود اختصاص می‌دهد. به‌این ترتیب، هیچ‌کدام از احزاب نتوانستند اکثریت ۱۷۵ کرسی لازم را به دست آورند.

حزب افراطی دموکرات‌ها نیز موفق شده است ۱۷/۶ درصد، یعنی ۶۳ کرسی را کسب کند. این نتیجه ۱۲/۹ درصد و ۴۹ کرسی بیش‌تر از انتخابات ۴ سال گذشته است که برای این حزب یک پیروزی مهم به‌شمار می‌رود.

بلوک سرخ و سبز:

سوسیال دموکرات‌ها (Socialdemokraterna)

حزب محیط زیست (Miljöpartiet)

حزب چپ (Vänsterpartiet)

بلوک آلیانس (بورژوائی):

میانروها (Moderaterna)

حزب مردم (Folkpartiet)

دمکرات مسیحی‌ها (Kristdemokraterna)

حزب مرکز (Centerpartiet)

حزب نژادپرست دمکرات‌های سویدن (SD)

نتیجه انتخابات سراسری سویدن نشان از بلاتکلیفی سیاسی در این کشور در بحبوحه برگزاری مذاکراتی برای تشکیل دولت داشت.

دو بلوک یاد شده از همکاری دمکرات‌های سویدن که به‌طور بالقوه افراد متنفذ در مذاکرات تشکیل کابینه تلقی می‌شوند، خودداری کرده‌اند.

میزان مشارکت مردمی در انتخابات اخیر سویدن ۸۷٪ و دو دهم درصد برآورد شده است.

از سوی دیگر، گسترش نفوذ احزاب نژادپرست در کمون‌ها و پارلمان، احتمالاً امر پذیرش پناهندگی و قوانین پناهندگی را دگروگن خواهند کرد. برای مثال، احزاب سیاسی در شهر نی‌شوپینگ سویدن خواستار جلوگیری از ادامه کار پسیکا اولسون به‌عنوان وکیل و نماینده پناهجویان در این شهر شده‌اند.

او دبیر سیاسی یک حزب نژادپرست خارجی‌ستیز به‌نام «آلترنتیو برای سویدن» (Alternativ för Sverige) است که از جمله می‌خواهد تمام اجازه اقامت‌هایی که پس از سال ۲۰۰۰ صادر شده، مورد بازبینی قرار گیرد. این حزب همچنین خواستار ایجاد اداره جدیدی برای سرعت بخشیدن به بازگرداندن پناهجویان است.

اما پسیکا اولسون می‌گوید عضویتش در این حزب هیچ تاثیری بر کار وکالتش نگذاشته است. او می‌گوید به‌عنوان حقوق‌دان، قوانین موجود را رعایت می‌کند و به‌عنوان سیاست‌مدار می‌خواهد قوانین جدیدی وضع کند و مشکلی در جداسازی این دو ندارد.

او در آخرین چند روز پیش از انتخابات در گردهمایی حزب خود در نی‌شوپینگ، تاکید کرد کسانی که نمی‌خواهند و نمی‌توانند با جامعه سویدن هم‌پیوسته شوند، جایی در این کشور ندارند.

به‌گزارش اداره کل امور مهاجرت، پسیکا اولسون نماینده و وکیل ۲۷ پناهجوی نوجوان تنها بوده که از این تعداد ۱۳ نفر پاسخ منفی دریافت کرده‌اند.

برای جامعه سویدن بسیار وحشتناک است که شخصی با چنین سمتی در یک حزب نژادپرست و بیگانه‌ستیز چگونه می‌تواند وکیل پناهجویان باشد؟!

تمام احزاب در نیشوپینگ خواستار کنار گذاشته شدن او از نمایندگی پناهجویان تنها توسط اداره مهاجرت و بازبینی پرونده‌های ۱۳ پناهجویی شده‌اند که پاسخ منفی دریافت کرده‌اند.

دبیرکل اتحادیه حقوقدان‌ها، انی رامبری، این وضعیت را نامناسب می‌داند. «اگر فردی عضو برجسته حزبی است که بیگانه‌ستیزی آن شناخته شده است، به باور من نامناسب است که این فرد از پناهجویان وکلالت کند.»

عزت‌الله حیدری، پناهجوی نوجوان است که یسیکا اولسون وکیل حقوقی وی در اداره مهاجرت تعیین شده بود، می‌گوید: «وکیل من نسبت به وکلای جوانان دیگر متفاوت بود. او اصلاً در مورد من و علت پناهجویی من نمی‌پرسید. او علاقه‌ای به پرونده من نشان نمی‌داد.»

درخواست پناهندگی حیدری جواب منفی گرفته و اکنون پرونده وی تحت بررسی اداره مهاجرت قرار دارد. در ابتدا او از پیش‌زمینه وکیل خود چیزی نمی‌دانست. زمانی که یکی از کارمندان کمپ در مورد وی جستجو کرد متوجه شد که یسیکا اولسون در یک حزب بیگانه‌ستیز فعالیت می‌کند. بعد از آن عزت‌الله با اداره مهاجرت تماس گرفت و وکیل خود را عوض کرد.

در سال‌های اخیر، اتحادیه اروپا به‌عنوان مهم‌ترین نماد همگرایی فراملی در دهه دوم قرن بیست و یک با موج رشد ناسیونالیست‌ها و نژادپرستان روبرو است. البته ناگفته نماند که این گراشات خطرناک در امریکا و قاره‌های دیگر جهان نیز ریشه کرده است.

پیروزی احزاب راست افراطی در این قاره می‌تواند منجر به بی‌ثباتی اقتصادی، سیاسی و اجتماعی شود. اگر تلاش‌های جدی برای مقابله با نیروهای ملی‌گرا و پوپولیسم صورت نگیرد، آینده این قاره نگران‌کننده خواهد شد.

اگر رهبران راست افراطی قدرت حکومت را در برخی از کشورهای بزرگ غربی به‌دست بگیرند، خیلی زود خواهند فهمید که دادن وعده‌های پوپولیستی بسیار راحت‌تر از عملی کردن آن‌هاست. همان‌طور که ترمپ در حال حاضر پر از هرج و مرجش این مسأله را فهمیده است.

باید قبول کرد که در دنیای جهانی امروز که در آن ظهور و تاثیر دولت‌ها - ملت‌ها به‌شکلی فزاینده پررنگ می‌شوند، حضور بی‌پروای ناسیونالیسم پوپولیستی می‌تواند در خواسته‌های مردم تغییری ایجاد کند.

نتایج انتخابات کشور آرمی مثل سویدن نشان داد که هر بلوک سوسیال دموکرات و ائتلاف احزاب بورژوائی تا اندازه عقب رفته‌اند و تا چه اندازه حزب نژادپرست دموکرات‌های سویدن پیشروی کرده‌اند. دلایل رشد این حزب خارجی‌ستیز را باید در حاکمیت طولانی هر دو بلوک یاد شده سویدن و سیاست‌های آن‌ها مورد بحث و بررسی قرار داد. سیاست‌هایی نظیر خصوصی‌سازی، کم کردن بیمه‌های اجتماعی، بیکاری، عدم توجه به رفاه عمومی و عرصه آموزش و بهداشت، عدم توجه به وضعیت بازنشستگان، تبلیغ مداوم علیه پناهندگان و مهاجران و تغییر قوانین پناهدگی پذیری با فشار گروه‌های راست و پوپولیست و...

با توجه به این که تمامی این احزاب پیشاپیش اعلام کرده‌اند که حاضر به ائتلاف با حزب «دموکرات‌های سویدن» نیستند. این حزب پوپولیستی نژادپرست علاوه بر نگاه انتقادی و سختگیرانه‌اش در مسأله پناهجویی از مخالفان اتحادیه اروپا نیز محسوب می‌شود.

برخی تحلیل‌گران پیش‌بینی می‌کنند که اکنون هر دولتی روی کار بیاید درباره پیش‌برد اهداف و برنامه‌هایش در پارلمان مانند تصویب بودجه کشور، قوانین پناهدگی و غیره با مشکل روبرو خواهد شد. یک احتمال این است که بلوک‌بندی سابق به هم بخورد و حزب سوسیال دموکرات بتواند با حزب محیط زیست و یکی از احزاب بلوک راست مانند حزب مرکز دولت تشکیل بدهد و یا این که نهایت بلوک راست بورژوائی با حمایت حزب دموکرات‌های سویدن دولت تشکیل

بدهد. در هر صورت شانس تشکیل دولت برای بلوک به اصطلاح سرخ و سبز کمتر است. احتمال سوم این است که انتخابات زودرس برگزار شود در چنین موقعیتی باز هم شانس پیروزی حزب نژادپرست سویدن از همه بیشتر است. در هر صورت دولت جدید برای پیاده کردن برنامه‌های خود و تصویب قوانین جدید راه سختی در پیش رو داشته و وابستگی زیادی به آرای دیگر احزاب و جناح‌ها در پارلمان خواهد داشت.

استفان لوفون، رهبر حزب سوسیال دموکرات و نخست‌وزیر کنونی سویدن گفته است، حزب سوسیال دموکرات، حزب چپ و سبزه‌ها از یکسو و جناح محافظه‌کار لیبرال از سوی دیگر، برای آن‌که مانع از قدرت‌گیری پوپولیست‌های راست‌گرا شوند، باید در باره با همکاری با یکدیگر تامل کنند.

جیمی اوکه سون، رهبر حزب راست‌گرای افراطی دموکرات‌های سویدن گفته است:

«ما در اتفاقاتی که در هفته‌ها و ماه‌های آینده در سویدن می‌افتد، نقش مهمی ایفا خواهیم کرد.» اکسون خواهان خروج سویدن از اتحادیه اروپا و توقف پذیرش پناهجویان در این کشور شده است.

انتخاب کاندیدای حزب مدرات به ریاست مجلس سویدن، نشان داد که نمایندگان حزب دموکرات‌های سویدن نیز به او رای داده‌اند اکنون شانس نخست وزیری «اولف کریستینسن» رهبر حزب مدرات بیش از لوفون است. در واقع پیروزی چشم‌گیری حزب مهاجرستیز دموکرات سویدن که بدون ائتلاف با هیچ حزب دیگری بیش از ۱۷٪ درصد از کل آرای پارلمانی را کسب کرد تاکنون هر دو بلوک راست و چپ میانه را در کسب اکثریت برای تشکیل دولت ناکام گذاشته است.

در سه دهه اخیر بی‌توجهی دولت‌های راست و چپ سویدن به مسأله رفاه عمومی، افزایش قیمت‌ها و فشار کار بر کارکنان در اثر خصوصی‌سازی، بی‌توجهی به زندگی سالمندان و بازنشستگان، جوانان، کم کردن بیمه‌های اجتماعی، بیمه بیکاری، ساعت کار زیاد و فشار کار به‌ویژه به پزشکان و پرستاران، سخت‌تر کردن قوانین پناهندگی، عدم توجه به خدمات عمومی مناطق حاشیه‌نشین شهرها که عمدتاً خارجی‌تبار هستند و بخش اعظم جوانان بیکارند و... سبب شده است که احزاب سنتی چپ و راست سویدن پایگاه اجتماعی خود را از دست بدهند. همچنین آرای بخشی از احزاب راست نیز به‌صندوق حزب پوپولیست دموکرات‌های سویدن ریخته شود.

احزاب ائتلافی راست سویدن با وجود داشتن اختلاف به‌ویژه در زمینه مهاجرت، از سال ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۴ بر این کشور حکمرانی کردند و اکنون هم در تلاشند تا با هم دولت تشکیل دهند. اما این کار ساده‌ای نیست و این ائتلاف به‌حمایت راست‌های افراطی نیاز دارد.

اکنون با قدرت‌گیری حزب نژادپرست در سویدن، موضع نژادپرستان اروپا قوی‌تر شدند. در برخی کشورهای اروپایی، نژادپرستان و پوپولیست‌ها به‌قدرت رسیده‌اند و این نتیجه سیاست‌های به‌غایت راست لیبرال‌هاست که پایگاه خود را از دست داده‌اند. واقعه برگزیت در بریتانیا و ظهور ترمپس در آمریکا و معادل‌های اروپایی آن نگران‌کننده است. این نگرانی‌ها فقط خیزش جدید جنبش کارگری، جنبش زنان، جنبش دانشجویی، روشنفکران و هنرمندان متعهد و به‌طور کلی گرایش چپ، برابری‌طلب و سوسیالیست می‌توانند بر طرف کنند و حرکت جوامع به‌سوی نئونازیسم را بگیرند!

در پایان تاکید کنم که وضعیت کشور سویدن، نشان می‌دهد که پایان دولت رفاه و خصوصی‌سازی‌های سریع و مداوم و اعمال سقف بر هزینه‌های دولتی، در حال جواب دادن است. این تحلیل مطبوعات سرمایه‌داری و اتاق‌های فکر احزاب و حکومت‌های راست و پوپولیست سرتاسر جهان است. جایی که تمام دستاوردهای کارگران و شهروندان و دولت رفاه مضمحل شده، اداره خانه‌های سالمندان، مدارس، مهدکودک‌ها و حتی کمپ‌های پناهندگی به‌دست شرکت‌های خصوصی

سپرده شده‌اند و مقررات دست و پاگیر، کاملاً از بخش حمل و نقل برداشته شده و مالیات این شرکت‌ها نیز پائین آمده است.

طبق برخی آمارها سویدن، نسبت هزینه‌های عمومی به تولید ناخالص داخلی را از ۶۷ درصد در سال ۱۹۹۳ به امروز، ۴۹ درصد رسانده است. علاوه بر این، نرخ بالای مالیات نهائی را با ۲۷ واحد درصد کاهش از سال ۱۹۸۳ به ۵۷ درصد تقلیل یافته است.

حکومت سوسیال دمکرات اواخر دهه ۱۹۸۰ بود که آنچه را امروز به «تغییر سیستمی» در سویدن مشهور است، آغاز کرد. از آن زمان تاکنون، فارغ از این که کدام حزب یا احزاب در قدرت بوده‌اند، این یورش وسیع و همه‌جانبه به بخش عمومی، همراه شده است با خصوصی‌سازی و رفرفرم‌های به اصطلاح «بازار محور».

سویدن به یکی از معدود کشورهائی تبدیل شد که در آن از حقوق بازنشستگی با نرخی بالاتر از دستمزدها مالیات اخذ می‌شود.

هدف دیگر در پشت این سیاست حکومت‌ها، تضعیف اتحادیه‌های کارگری بود. نخستین تصمیم حکومت وقت پس از روی کار آمدن در پائیز ۲۰۰۶، این بود که تغییرات خشن‌تری در صندوق‌های مزایای بیکاری که تحت کنترل اتحادیه‌های کارگری سویدن هستند، اعمال کند. هدف حکومت این بود که عضویت در اتحادیه‌های کارگری را بسیار پرهزینه کند و به این ترتیب، رابطه میان عضویت در اتحادیه و بیمه بیکاری را بشکند. این یکی از دلایل آن است که اتحادیه‌های کارگری سویدن، بین سال‌های ۲۰۰۷ و ۲۰۱۱، ۲۷۳ هزار عضو را از دست دادند. این سیاست‌های نتولیبرالی به معنای سریع بازمانده‌های دولت رفاه بود. رفاهیات بود.

هزینه کردن بر روی مزایای رفاهی، نظیر حقوق بازنشستگی، بیکاری و کمک به معلولان، تقریباً به میزان یک سوم از اوایل دهه ۱۹۹۰ به این سو کاهش یافته و به حدود ۱۳ درصد تولید ناخالص داخلی رسیده است. مصرف خصوصی و گسترش بخش خدمات خصوصی، سبب شد که فاصله و شکاف طبقاتی در سویدن عمیق‌تر شود و به افزایش بیکاری و نابرابری منجر گردد.

کاهش بیشتر هزینه‌های اجتماعی، به معنای از میان رفتن مشاغل بیشتر در مثلاً بخش بهداشت و درمان، و آموزش است. به علاوه، کاهش امنیت شغلی و وجود افراد بیش‌تری در مشاغل بی‌ثبات، امکان اخراج کارگران به دست کارفرمایان را آسان‌تر و ارزان‌تر کرده است.

در فهرست «ثروتمندترین مردم جهان: ۲۰۱۲» در نشریه «فوربز»، نام ۱۰ سویدنی به چشم می‌خورد. این در حالی است که سویدن زیر ده میلیون جمعیت دارد. در سال ۲۰۱۲، مجموع ثروت ۱۱۹ نفر از ثروتمندترین سویدنی‌ها معادل بود با ۴۰ درصد تولید ناخالص داخلی. تا آن تاریخ شکاف میان ثروتمندان و فقرا، هرگز تا به این اندازه عظیم و عمیق نبوده است.

شرکت‌های خصوصی فعال در بخش عمومی، همچون غارتگر عمل می‌کنند. در حالی که این مالیات‌دهندگان هستند که به آن‌ها برای اداره مدارس، بیمارستان و منازل مراقبت از سالمندان پول می‌دهند، اما این پول در بین سهام‌داران تقسیم می‌شود. سویدن و شیلی، تنها کشورهائی هستند که مدارس انتفاعی، به‌طور عمومی از طریق پول مالیات‌دهندگان تامین مالی می‌شوند. بنا به گزارش «یکی از دو اتحادیه معلمین سویدن» (LR) مدارس خصوصی، میلیون‌ها کرون از پول مالیات‌دهندگان را می‌مکند.

تحقیقاتی که در سال ۲۰۱۲، میان ۱۱۵ کمپ (مرکز نگهداری پناهندگان زیر سن) انجام شده است، نشان داده که اکثر این مراکز در برابر رسیدگی به کودکان و به‌خصوص در مورد امور درمانی کودکان برخورد غیر مسئولانه دارند.

شایان ذکر است که دولت سویدن از سال ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۰ بیش از ۲۱ میلیارد دلار از دارائی‌های دولتی را به‌بخش خصوصی واگذار کرده. بنیاد هریتیج در سال ۲۰۱۲، سویدن را «سریع‌ترین کشور در خصوصی‌سازی» معرفی کرد. فقدان یک آلترناتیو چپ و سوسیالیست حقیقی و سطح پائین مبارزه و آگاهی، به حزب «سویدن دمکرات» به‌عنوان حزبی راسیستی و نژادپرست و خارجی‌ستیز، فرصتی را برای بهره‌برداری از فضای عمومی نارضایتی بخشیده است. احزاب راست‌گرای راسیستی و پوپولیستی، در همه کشورهای اسکاندیناوی وجود دارند. از این جهت، اسکاندیناوی هشدار می‌دهد که در صورت عدم آمادگی جنبش کارگری، جنبش زنان، جنبش دانشجویی، نویسندگان و هنرمندان مترقی و متعهد برای سازماندهی مقاومت جدی در برابر سیاست‌های «بازارمحور» و رشد راسیسم، شاید اوضاع روزبه‌روز بدتر و خیم‌تر خواهد شد.

موضوعات مرتبط:

رونمایی کتاب «رشد نژادپرستی در سویدن، غرب و ایران» در استکهلم، به قلم بهرام رحمانی

<http://etehad-k.com>

*آیا ملی‌گرایان افراطی و نژادپرستان، بیش از این اوضاع سیاسی سویدن را دگرگون خواهند کرد!؟

<http://etehad-k.com>